

N:o 18.

Ank. till Riksd. Kansli d. 21 Febr. 1868, kl. 3 e. m.

Andra Kammarens Tillfälliga Utskotts (N:o 6) Utlåtande N:o 5, i fråga om åtskilliga förändringar i anordningen af trafiken å Statens jernvägsstambanor.

Uti en till Utskottets behandling hänvisad motion, N:o 208, har Herr A. Medin föreslagit, att Riksdagen uti underdånig skrifvelse till Kongl. Maj:t ville anhålla,

“det Kongl. Maj:t, efter inhemtande af Jernvägsstyrelsens utlåtande, täcktes bifalla: 1:o en nedsättning af 40 procent för plats i andra klassens vagn å snälltåg, hvilka äfven borde göra ett kort uppehåll vid hvarje station; 2:o nedsättning i frakten för åtskilligt tyngre gods; samt 3:o att persontrafiken måtte skiljas från godstrafiken“.

Äfven vid de tvänne sednaste riksdagarne har Herr Medin väckt motion i ungefärligen samma syfte, under förmenande då, liksom nu, att ofvanberörde, eller dermed likartade, förändringar skulle medföra ej allenast stora fördelar för allmänheten utan äfven förökning uti Statens inkomster af jernvägarne; hvarjemte motiönären uttalat den förhoppning, att numera tillräcklig materiel för trafikens ombesörjande hunnit anskaffas.

Det Tillfälliga Utskott, som vid förra årets riksdag behandlade nyss antydda motion, tillstyrkte visserligen en underdånig skrifvelse till Kongl. Maj:t med hemställan om någon nedsättning i frakten för tyngre gods samt för plats i andra klassens vagn å snälltåg, allt dock med fästadt afseende på Statens fördel af högsta inkomst från jernvägen; men Kammararen afslog efter en längre öfverläggning denna hemställan, hufvudsakligen af det, enligt Utskottets åsigt, rigtiga skäl, att nödig specialkunskap om hithörande förhållanden svårigen kunde finnas, annat än hos personer, som dermed tagit omedelbar befattning.

Beträffande

Beträffande de i motionens 1 mom. föreslagna förändringar i afseende å snälltågen, så synes dels troligt, att en så betydlig prisnedsättning skulle stundom medföra större tillopp af passagerare, än som kunde rymmas i det för snälltågen beräknade högsta antal vagnar, och dels skulle ett uppehåll vid hvarje station ej medgifva den snabbhet, hvilken för post- och personbefordring, m. m., här anses nödvändig, och hvilken för öfrigt, såsom också namnet antyder, för detta slag af jernvägståg bör vara utmärkande. I fråga om motionens 2 mom., om nedsättning i frakten af tyngre gods, tilltror sig Utskottet visserligen icke att fälla något fullt tillförlitligt omdöme; men anser dock den af motionären häraf påräknade tillökning i inkomst af jernvägen ganska tvifvelaktig, emedan äfven nu gällande taxa alldeles icke synes hindra försändning af tungt gods ganska lång väg; och hvad slutligen angår 3 mom., om skiljande af person- och godstrafiken, så lärer sådant ej med någon fördel låta sig göra, förrän trafiken uppnått den höjd, som i några af Europas tätast befolkade länder är fallet.

Vidkommande tillgången på materiel, har för Utskottet blifvit upplyst, att densamma, fastän under sednaste åren betydligt förökad, dock ej kan anses mer än ungefärligen motsvara det under nuvarande förhållanden befintliga behovet.

På grund af det nu anförda, finner Utskottet sig böra hemställa,
att motionen icke må till någon Riksdagens åtgärd föranleda.

Stockholm den 21 Februari 1868.

På Utskottets vägnar:

C. J. Bergman.